

Gimnazijec utonil. Utonil je v Krki pri Novem mestu 14letni Anton Hauschild, gimnazijec iz Ljubljane.

Smrtna nesreča železniškega kurjača. V nedeljo dne 2. avgusta ob pol sedmih zvečer se je zgodila v Mostah pri Ljubljani železniška nesreča, koje smrtna žrtev je postal 56letni kurjač Jože Trojer. Zašel je med dva vlaka, ki sta vozila nasproti. Ko se je hotel ogniti enemu, ga je podrl drugi. Lokomotiva mu je odtrgala glavo in razmesarila truplo. Trojer je bil oženjen in tik pred upokojitvijo.

Razne novice.

Udeležencem slovenskega tabora v Mariboru. Odbor prosi, da vsi udeleženci, ki pridejo peš ali z vlaki, se javijo na zbirališču vstric glavnega kolodvora, kjer bo razviden razpored udeležencev v pohodu, kje se morajo razvrstiti. Udeleženci iz posameznih okrajev se naj točno držijo navodil rediteljev. Vozovi naj se postavijo v Tomšičevem drevoredu tik Krčevine. Kolesarji pa se naj zberejo v Kopitarjevi ulici blizu kolodvora. Vsaka župnija naj tvori skupino in naj se ljudje držijo te skupine. Vsaka fara naj ima svoje reditelje in naj pazi na red. Vozovi naj imajo že naprej določenega varuha. Kdor ne more biti doma pri sv. maši, ima priliko, da se udeleži sv. maše pri frančiškanih ob 8 ali ob pol 9. Na vsak način pa morajo biti vsi udeleženci do 9. ure zbrani na svojih mestih pri glavnem kolodvoru. Pohod po mariborskih ulicah z godbo na čelu se začne točno ob 9.15. Reditelji dobijo posebna navodila in prosimo, da se iz vsake župnije javi reditelje pisarni tabora v Mariboru, Loška ulica 10. Na vozovih se lahko udeležijo tabora tudi ženske, a v pohodu pa korakajo samo moški. Dohod na taborišče v Ljudskem vrtu bo zaprt in brez dovoljenja rediteljev ne bode imel nihče vstopa. Udeleženci, ki pridejo z vlaki, se lahko poslužijo polovične nedeljske vožnje in morajo na vrtopni postaji zahtevati nedeljsko karto. Ker je 9. avgusta zadnji dan razstave »Mariborski teden«, se lahko pripeljejo iz bolj oddaljenih krajev udeleženci že prejšnje dni za polovično ceno. Morajo pa na vstopni postaji kupiti rumeno legitimacijo, katero morajo dati na »Ma-

riborskem tednu« žigosati. Udeležencem tabora sploh priporočamo, da obiščejo »Mariborski teden«, ki ima letos predvsem gospodarski značaj. Na vsak način prosimo, da nam iz vseh župnij, katere se niso poslale prijave, naznačijo vsaj približno število udeležencev tabora, da bo vodstvo rediteljev lahko vse potrebno ukrenilo. Na tabor vabimo še prav posebej tudi naše obrtnike, ker bo med govorniki tudi domači obrtnik. Vsa potrebna navodila so dobile krajevne organizacije JRZ v posebnih dopisih. — Pisarna za tabor JRZ v Mariboru, Loška ulica 10.

Otvoritev Mariborskega tedna in gasilska proslava v Mariboru. V soboto dne 1. avgusta je bila slovesna otvoritev Mariborskega tedna, katere se je udeležil g. podban dr. Majcen, škof dr. Tomažič ter razni drugi zastopniki vojaške in civilnih oblasti. — V soboto zvečer so priredili gasilci baklado ter podoknice kumicam novega rešilnega avtomobila in dvema najstarejšema članoma, ki sta bila že pri ustanovitvi mariborskih gasilcev in rešilnega oddelka in to sta dr. Urbaček in pivovarnar I. Tscheligi. — V nedeljo se je zbralo k proslavi 65letnice obstoja mariborske gasilske čete nad 1000 gasilcev iz raznih krajev v Mariboru. Na Glavnem trgu pri Marijinem znamenju je bila za gasilce sv. maša, nato blagoslovitev novega rešilnega avtomobila, gasilska vaja in zaključna gasilska veselica.

»Kmetiski list« piše 29. julija, da ga je ob nekem čitvu »kar v luft vrglo«. Padel je seveda nazaj na zemljo, in sicer kakor navadno na najslabši del — pri njem na glavo. V svoji zmedenosti, ki presega navadno mero, piše o Avstriji: »Cerkvena hierarhija (duhovništvo) je prevzela nasilnim potom vso oblast, potem ko je z ognjem in mečem razbila delavske vrste in hitlerjevce«. Papir je res nadvse potrpežljiv, ker prenaša celo take budalosti. Po trditvi tega dičnega »kmetisko-stanovskega« lista mora biti predsednik avstrijske države duhovnik, pa ni; predsednik vlade mora biti duhovnik, pa ni; vojni minister mora biti duhovnik, pa ni. Sploh ni niti eden duhovnik minister. Deželni

Mala tableta z velikim učinkom nosi vedno BAYER-jev križ!

ASPIRIN

proti vsem bolečinam in boleznim, ki izhajajo iz prehlada.

Oglas je reg. pod št. Br. 23762 od 19. XI. 1934.

glavarji morajo biti vsi duhovniki. pa niti eden ni; dekani bi morali biti obenem okrajni glavarji, pa niso. In vendar trdi lažnjivi kljukec v »Kmetiskem listu«: »Duhovništvo je prevzelo v Avstriji nasilnim potom vso oblast.« Tako daleč more iti skisanje možganov pri človeku, ki se kakor španski bik v rdečo barvo zaganja v klerikalizem!

Tisočkrat je bila botra. Umrla je v starosti 80 let posestnica in gostilničarka g. Pajdaš Neža iz Zgornje Pečance pri Brežicah. Rojena je bila leta 1856 na Vrhu pri Zdolah, odkoder se je poročila v 20. letu z gostilničarjem in posestnikom Pajdašem v Pohanci, s katerim je živela v zakonski zvezi 56 let. Ko jo je pred štiri leti zapustil mož, je poprijela sama za vaveti ter vodila naprej gostilno in upravljala posestvo do svoje smrti. Celih 60 let je bila vzorna gospodinja in dobrotnica revnim otrokom ter drugim revežem. Ponesla je preko tisoč novorojenčkov iz raznih krajev Slovenije k sv. krstu. Tudi birmanska botra je bila mnogokrat. Po-

Italijani nimajo sreče z zasedbo Abesinije.

Italija ima vedno več težkoč z zasedeno Abesinijo. V Abesiniji sami so puniti ter napadi vstaleš na dnevnem reflu. Dne 28. julija pa je zadela Italijane huda nesreča v pristanišču Massava ob Rdečem morju.

V prvotni vzhodno afriški ital. koloniji Eritreja imajo Italijani pristanišče, ki se imenuje Massava. Masava je igrala v zadnji vojni med Abesinci in Italijani kot izhodno oporišče najvažnejšo vlogo. Mesto so Italijani v zadnjih mesecih znatno razširili in posebno še pristanišče je bilo modernizirano, da je lahko služilo raztovorenju vojnega in

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Haha, plemenit človek; kje pa si to besedo ujela? Poslušaj, kaj ti pravim! S svojimi šestimi križi sem dosti ljudi spoznala in sem prišla daleč okoli; toda zares dobrega moškega še nobenega nisem videla. Ni jih, ti rečem. Vsi, kar jih je, so sebični. Samo jemali bi, dajali pa nič. Od žensk terjajo najtežje reči in najhujše žrtve; hočejo, da jih ženske na rokah nosijo in jim strežejo ko angelci Bogu; da bi sami kdaj ženam kaj žrtvovali, jim hvaležnost z dejanji pokazali, to jim še na misel ne pride. Čim bolj se žene žrtvujejo, tem bolj so moški lahkomišelní, nezvesti, nehvaležni — oženjeni prav tako kakor samski, ali pa celo še bolj kakor samski.«

»Ali, botra, kako črno gledate! Ali vam je kak moški kdaj kaj žalega prizadel?«

»Ne, ne; to bi mu bila že posvetila! Za menoj so letali, dedci slinavi, da bi me bili dobili, pa še mezinca nisem kateremu pustila in ne le enemu sem jo okoli ušes zasolila. Z vsemi sem bila ko pes z mačkami; saj drugače ne zaslužijo.«

»Botra, vsi pa vendar niso taki, kakor pravite.«

»Eden je kakor drugi. Poznam jih. Kakor petelin na strehi, tako so nestanovitni, pa žejni ko žolne

11

so in po tobaku smrdijo. Napihujejo se kakor purmani, včasih pa spet slinijo ko tisti lesni polži. Pavla, pametna bodi, dobro ti hočem, nobenemu moškemu ne verjemi nobene besede; naj reče, kar hoče, verjemi, vsak le nase misli! Če se v katerega zagledaš, si izgubljena. Nič drugega si ne ukaš kakor bridkosti in trpljenje in razočaranje.«

Sočutno je gledala Jerca na dekle, ki je žalostno pobesilo glavo; potem je zopet začela:

»Pavla, ne zanašaj se na Ravnjaka in njegovo hvaležnost! Ravnjak se bo oženil in...«

»Za božjo voljo, botra,« ji je dekle seglo v besedo, »ko so mu mati umrli, se vendar ne more ženiti.«

»V dveh, treh tednih seveda še ne; toda čez pol leta ali čez eno leto se bo gotovo. Potem je amen in konec vse hvaležnosti. Če bi ti še ostal prijazen, bo žena postala ljubosumna in od hiše boš morala.«

»O Bog!« je kriknila Pavla in se je le po sili ubranila solz.

Kmalu je zopet zbrala in rekla vsa iz sebe:

»Na prav nič se ne zanašam. Ampak tu ne ostane več. Tu v bolnišnici se mi zdi, kakor da sem zaprta — in vendar nisem storila nič hudega. Botra, pustite me domov! Vzemite me s seboj!«

»Če na vsak način hočeš, pa pojdi!« je odvrnila Jerca. »Nedolžnega človeka res ne smejo zapirati. Malo še počakaj! Z zdravnikom bi še rada govorila dve, tri besede.«

kojnica je bila 51 let naročnica »Slovenskega gospodarja«. Ljubila je tudi druge verske liste. Preromala je mnoga božja pota in se vedno zatekala za pomoč pri vsakih težnjah k Mariji. Najbolj je ljubila cvetlice, ki so jo v obilnosti spremljale k večnemu počitku.

Najstarejša Ljubljancanka Terez. Rant je praznovala zadnje dni 95letnico. Rodila se je 30. julija 1941 v Koroški Beli na Gorenjskem. Poročila se je leta 1864 z graščinskim oskrbnikom Rantom, ki je umrl leta 1894 v škofji Loki v starosti 85 let. Jubilatka je mati že rajnega vojnega kurata Huberta Ranta in še ene poročene hčerke. Stara gospa je še precej živahna, le vid in sluh sta jo že precej zapustila.

V soboto dne 15. avgusta, na praznik Velike Gospojnice, ostanejo trgovine v mestu Mariboru celi dan zaprte.

Samo še do 10. avgusta

traja prodaja ostankov v posebnem oddelku
veletvrdke Macam. 939

Obžalovanja vreani slučaji.

Umor starčka. V nedeljo dne 2. avgusta predpoldne se je zgodil v Rošpohu pri Mariboru zločin, kojega smrtna žrtev je postal 77letni Ivan Krepš. Omenjeni je bil v nedeljo zjutraj pri sv. maši in obhajilu in je nato čuval dom. Ko se je vrnila Krepšova rejenka od poznega sv. opravila, je našla svojega skrbnika vsega okrvavljenega. Poklicala je sosede, ti zdravnika, ki je ugotovil, da gre za zločin. Starca so prepeljali v mariborsko bolnico, kjer ga niso sprejeli, ker je že umiral, saj je imel 18 ran. Umrl je v nedeljo popoldne ob treh. Zverinski zločinec bo najbrž kje iz bližnje okolice.

18letni fant se vrgel pod vlak. Med Bohovo in Teznom pri Mariboru se je vrgel pod vlak Vladimir Kos, rojen v Zagrebu

in pristojen v Zagorje ob Savi, absolvent mariborske sadjarske in vinarske šole. Kolesa drvečega vlaka so nesrečnika čisto zdrobila. Vzrok samomora je neka malenkost, katero je zagrešil iz mladostne nagajivosti v šoli in se je bal kazni.

Presenečena konjska tihotapca. Dva posestnika iz okolice Dravograda sta skušala v noči preko meje iztihotapiti tri konje. Graničarji so presenetili tihotapca, jima odvzeli konje, a švicerja sta srečno odnesla pete.

Nočni nasilneži. V Jelenčah pri Pesnici v Slov. goricah je v noči zahtevalo 7 rogoviležev vina od krčmarice Ter. Drozg. Radi pozne ure je bila gostilna zaprta in je nočnim klatežem zaklicala rejenka skozi okno, da ne bodo dobili vina. Potepuhi so začeli streljati in prestrašena rejenka se je odpravila v klet po zahtevano vino. Medtem so ponočnjaki že bili razbili vrata na hiši in so vdrli v gostilniški prostor. Od 82 letne gostilničarke so zahtevali denar in so vse prebrskali. Denarja niso našli, pač pa so odnesli zalogo tobaka. Govorili so med seboj hrvaško in radi tega obstoja sum, da gre za kako tolpo iz Hrvaške. Izginili so v smeri proti Jareninskemu dolu.

Prežalosten pojav med našo mladino. Mladoletnika se lotita staršev! V Mariboru je prijel stražnik 16letnega Jožefa Trafernerja iz Ješencev pri Račah, ker je imel karabinko. Na stražnici je izpovedal, da je streljal iz karabinke skozi okno na očeta, s katerim je imel poprej prepir. Staroavstrijsko werndlovko je ukradel iz neke železniške čuvajnice v okolici Pragerskega. Dečko se je spozabil nad očetom, ki mu je naročil reko delo, katerega nepokorni sin ni hotel izvršiti. Očeta so prepeljali v mariborsko bolnico in ugotovili, da je obstreljen po prsih in na levici. Poškodba ni nevarna. — V Radovici pri Metliki je 17letni Jože Jurglič ustrelil svojo spečo mater, kateri je poprej ukradel 2000 Din, od katerih je pred strašnim zločinom zapil 500 Din. Nečloveški sin je zagrešil krvavo dejanje iz jeze, ker se je mati vdova v drugič poročila.

Dve žrtvi noža. V Novem vrhu v Apački kotlini so imeli pri posestniku Kaufmannu domačo veselico s plesom. Natepli so se med povabljenе tudi nepovabljeni fantje. Med plesom je stopil posestniški sin Ivan Serec posestnikovemu sinu Fr. Poschu iz Donnersdorfa v sosedni Avstriji na nogo. Radi tega je nastal pretep. Prireditelj zabave je napodil pretepače, nakar so se podali proti Vratjavasi. Razljuteni Serec je hitel za nasprotnikom. Dohitel je žrtev, jo vrgel na tla in ji prizadjal z nožem tri zabodljaje in je zginil v noč. Zabodeni je zbral zadnje moči in se je zavlekel do bližnje hiše, v kateri je prebival napadalec. Sereceva mati je nudila Poschu prvo pomoč, nevede, da je obvezala žrtev lastnega sina. Poscha so prepeljali v bolnico v Radgono, kjer je podlegel drugi dan prehudim poškodbam. Žandarji zasledujejo ubijalca. — Nekaj ur po opisanem krvavem slučaju je zahteval nož v sosednem Gornjem Cmureku, kjer se je vršil nabor, drugo smrtno žrtev. Skupina pijanih rekrutov se je vračala na ovenčanem vozu proti domu. Pri Stogovcih je dal hlapec Alojz Režonja, ki je mahal krog sebe z nožem, povod za pretep. Fantje so Režonji izbili nož in je dobil še dva udarca. Pozneje je pa Režonja zasledoval posestniškega sina Henrika Zemljčiča iz Žiberceev, ki ga je bil dvakrat oplazil s planko. Ker je bil v pretepu ob svoj nož, mu je ponudil drugega njegov prijatelj. Med tem je že bil Zemljčič doma, kjer so se fantje zabavali pri harmoniki. Tudi Režonjo so pogostili z jabolčnikom, kar ga je še bolj podžgalo v maščevalnosti. Ko so se podali pozneje rekruti proti gostilni, je naenkrat napadel Režonja Zemljčiča in ga je zabodel v vrat. Žrtev nenadnega napada je nekaj po zabodljaju izkrvavel. Ubijalca so zaprli.

Nevarna poškodba. V sobo 30letnega Franca Jeseneka, posestnikovega sina v Bovšah pri Škofji vasi v okolici Celja, je prišel dninar Janez Kukovič in je vzel Jeseneku klobuk. Radi tega sta se zgrabila. Kukovič je udaril z lato Jeseneka tako po glavi, da mu je prebil lobanjo in so pre-

Zdravnik ni Pavli nič posebno branil, da bi ne smela domov. Na novo jo je obvezal, ji svetoval še to in ono ter se prijazno poslovil.

Jerca je najela voz in uro potem sta se s Pavlo že vozili iz mesta, najprej še na Glinje, kjer je imela potovka opravke, in potem naravnost proti Bistrici.

Istega dne je bil tudi Ravnjak na potu v mesto, da obiše Pavlo. Prav tedaj, ko sta bili ženski zunaj na Glinjah, se je pripeljal na mestni trg. Obredel je nekaj trgovin, kupil svileno ruto in verižico s srebrnim križcem, da bi napravil dekletu veselje, in se nato podal v bolnišnico.

Tu so ga iznenadili z novico, da je Jerca odpeljala dekle s seboj domov; biti morate že kje pri Sv. Ožboltu. Tega Ravnjak ni verjel; saj bi ju bil moral vendar srečati. Torej je popraševal po mestu za njima, pa ni izvedel nič zanesljivega. Eni so mu pripovedovali, da je bila potovka z nekim dekletom, ki je nosilo roko zavezano, v lekarni in da je odšla na zgornjo stran, drugi so vedeli, da sta šli proti Kamnici, nazadnje mu je krčmar »Pri Lipi« povedal, da sta si pri njem najeli voz in odpeljali k Ožboltu. Zdaj ni bilo nobenega dvoma, in ker je bilo že popoldne, si je naročil voz in jo udaril za onima dvema. Pri Ožboltu je mislil, da ju bo dohitel; pa so mu v gostilni rekli, da je že dobri dve uri, kar sta odšli proti Bistrici.

Ker se je jelo že mračiti, se je naglo odpravil in odmahal z dolgimi koraki po gozdu gor. Toda čeprav je na moč hitel, ni prišel več pri dne na Ravne, ampak šele, ko je bilo že čisto temno. Pršil je rahel dež. Pogledal je skozi razsvetljeno okno v hišo, kjer je bila družina zbrana pri večerji. Pavle ni ugledal nikjer. Naglo je šel noter in se ozrl okoli ter vprašal:

»Ali nikogar ni bilo?«
»Pavla je prišla,« je odgovoril ujec Miha; »tako je udeležljala, da si nismo vedeli več pomagati.«

»Zakaj pa, za božjo voljo?«
»Strašno žaluje po materi,« je napol v joku povedala Kristina.

»Prva pot ji je bila v materino sobo,« je rekla Tončka, svinjarica. »Ko je zagledala materino obleko in druge njihove reči, se je zasedla na te in jela ihteti in vzdihovati kakor uboga verna duša.«

»Kje je zdaj?«
»Zgoraj — počiva, ker se komaj drži na nogah, tako je trudna in potrta,« je dejala Kristina.

»Ali je kaj jedla?«
»Še ene žlice ni zanesla.«
»Pojdi gor, povej ji, da sem prišel in da mora nekaj jesti!«

Ko je Kristina odšla, je vprašal:

»Ali ni prišla tudi Jerca?«

drugega materijala, kateri je bil potreben vojskujočim se italijanskim četam.

Zgoraj omenjenega dne je došlo v Masavi do strahovite eksplozije, ki je povzročila nepregledno škodo. Eksplozija je nastala v pristanišču, kjer so velika skladišča za petrolej. Tanki, v katerih je bil petrolej, so eksplodirali in povzročili daleč naokrog grozna opustošenja. Eksplozija je bila tako huda in dalekosežna, da so se užgale nekatere ladje, ki niso utegnile, da bi se bile umaknile iz luke na odprto morje.

Poleg petrolejskih skladišč

je zajela eksplozija letalske lope. Kakor znano, je uspela Italijanom